

عنوان مقاله:

نمود واژگانی درگوش لکی

محل انتشار:

دوماهنامه جستارهای زبانی، دوره 12، شماره 4 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 40

نویسندگان:

یاسر لطفی - PhD Candidate, Department of Linguistics, Ilam branch, Islamic Azad University, Ilam, Iran

غلامحسین کریمی دوستان - Professor of Linguistics, Faculty of Literature and Humanities, University of Tehran, Tehran, Iran

حبیب گوهری - Assistant Professor of Linguistics, Department of Linguistics, Ilam branch, Islamic Azad University, Ilam, Iran

خلاصه مقاله:

یکی از مقوله های معنا شناختی که در کنار سایر مقوله های دستوری متبلور شده در فعل (از قبیل وجه و زمان دستوری) دارای اهمیت بسزایی است، نمود فعل است. مقوله نمود را می توان نحوه نگریستن به فعل از لحاظ آغاز شدن، چگونگی تحقق، تداوم و یا پایان یافتن رویداد فعل دانست، در حالی که نمود دستوری معمولا با عناصر تصریفی و غیرتصریفی در جمله بیان می شود، افعال حاوی نمود واژگانی بدون اخذ نشانه دستوری خاصی و با توجه به معنا و ویژگی های ذاتی فعل، چارچوب زمانی خاصی را به لحاظ شروع، چگونگی تحقق، ادامه و پایان رویداد نشان می دهند. این پژوهش با رویکردی توصیفی تحلیلی و با در نظر گرفتن رویکردهای نمودی و مدل های موجود در خصوص نمود، به بررسی و طبقه بندی انواع نمود واژگانی فعل در گویش لکی می پردازد و نشان می دهد که در چارچوب مدل کرافت (۲۰۱۲) گویش لکی دارای چهار گروه اصلی نمود واژگانی شامل ایستا، فعالیت، فعالیت غیر مستقیم (جهت دار)، فعالیت غیر مستقیم (چرخه ای)، غایتمند ایستای گذرا، ایستای پایدار اکتسابی، ایستای پایدار ذاتی، فعالیت مستقیم (جهت دار)، فعالیت غیر مستقیم (چرخه ای)، غایتمند مستقیم (جهت دار)، غایتمند غیر مستقیم، حصولی بازگشتی، حصولی غیربازگشتی و حصولی دوره ای (چرخه ای) است.

کلمات کلیدی:

Aspect, Grammatical aspect, Lexical aspect, Laki dialect, Croft, نمود فعل.

نمود دستوری، نمود واژگانی، گویش لکی، کرافت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1422289>

